

2008. évi ... törvény

Érkezett: 2008 MARCH 20.

**az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény, valamint
a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi
termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról**

1. §

(1) Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. 155.§-a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A vámhatóság az adót határozattal állapítja meg az adófizetésre kötelezetre, ha a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 918/83/EGK tanácsi rendeletben szabályozott vámmentességi jogcímek valamelyikének alkalmazása korlátozással, vagy feltételtől függően következhet be, és az importáló a korlátozást, vagy a feltételeket megszegi.”

(2) A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény 4.§ (3) bekezdése az alábbi d) ponttal egészül ki:

/(3) Az importált termékdíj köteles termék utáni termékdíj-fizetési kötelezettség/

„d) az általános forgalmi adóról szóló törvény 155.§ (3) bekezdése szerinti eljárás időpontjában keletkezik.”

2.§

E törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Általános indokolás

A jogalkotó mindenkor köteles követni a jogszabályok érvényesülésének, alkalmazhatóságának lehetőségeit és gyakorlatát. Köteles figyelni azt, hogy a joggyakorlat az általa elérni kívánt társadalmi céllal összhangban alakul-e. Amennyiben a jogalkotó azt látja, hogy valamely jogterület esetén az általa megfogalmazott társadalmi céllal ellentétesen alakul a gyakorlat, avagy úgy látja, hogy a nem kellőképpen pontosan, egyértelműen meghatározott jogszabályok miatt bizonytalan joggyakorlat alakult ki, feladata van. A jogbiztonság megköveteli azt, hogy a norma, annak címzettjei számára egyértelmű utasítást adjon. Az általam előterjesztett módosítás célja, hogy e jogelvek érvényesüljenek az 1. §-ban szereplő jogszabályok esetében is. Az Országgyűlés feladata a fenti jogelvek érvényesítésén keresztül a jogbiztonság megeremtése, és ugyanakkor az állam bevételeinek jogszabályok általi biztosítása. A rendelkező részben megfogalmazott, szükséges módosításokkal a vámhatóság érvényt szerezhet a közösségi és a hazai jogszabályok maradéktalan érvényesülésének, és egyértelműen megszüntetheti e törvények értelmezésének általa nem kívánt, de a jogszabályok szerint jelenleg akár jogszerűnek is tekinthető formáit.

Részletes indokolás

1.§

Természetesen nem tartoznak a jogalkotó hatáskörébe a nemzetközi szerződések, azonban annak rendelkezéseivel ellentétes módosítást a hazai jogban sem kezdeményezhet. Nemzetközi kötelezettségeink, és hazai jogszabályaink együttesen veendő figyelembe a jogalkalmazás során. Ezért indokolásom részét kell, hogy képezze a témát érintő nemzetközi szabályozás is, hiszen csak azokkal a rendelkezésekkel összhangban lehet kifejezni, miért is szükséges a hazai jog módosítása.

A vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 913/83/EGK Tanácsi Rendelet 1. cikk (1) bekezdése értelmében ez a rendelet felsorolja azokat az eseteket, amelyekben különleges körülmények miatt az import- vagy az exportvámok alól mentességet kell adni, amikor az árukat szabad forgalomba bocsátják, vagy a Közösségből exportálják.

Ez azt jelenti, hogy a vámhatóságnak, amennyiben a vámmentes vámeljárás végrehajtásának a feltételei fennállnak, még abban az esetben is biztosítani kell a vámmentességet, ha az indítvány ilyen irányú kérelmet nem tartalmaz.

A beérkező nem közösségi árukat a vámhatóság a vámmentességi rendelet 65. cikk (1) bekezdés a) vagy b) pontja alapján vonja vámeljárás alá. A vámeljárás lezárásaként kiadott vámigazgatási határozatnak tartalmaznia kell, hogy amennyiben a vámeljárást kérő személy esetlegesen a beérkezett termékeket eltérő célra használja fel, ennek következményeként vámfizetési kötelezettséget helyez kilátásba.

A vámmentességi rendelet 65. cikk (1) bekezdés a) és b) pontjai az alábbiakat fogalmazzák meg:

65. cikk

(1) A 67. és 68. cikkektől függően, a következő termékek importvámoktól mentesen hozhatóak be, amennyiben ez nem vezet visszaélésekhez, vagy nem torzítja jelentősebb mértékben a versenyhelyzetet:

a) állami szervezetek vagy más jótékonyági vagy emberbaráti szervezetek által importált alapvető szükségleti cikkek, amelyek, a rászoruló személyek közötti ingyenes szétosztását jóváhagyták az illetékes hatóságok;

b) mindenfajta árucikkek, amelyeket egy harmadik országban letelepedett szervezet vagy személy ingyenesen és a feladó részéről bármilyen kereskedelmi szándék nélkül küldött az illetékes hatóságok által jóváhagyott állami szervezetek, illetve más jótékonyági vagy emberbaráti szervezetek részére, hogy alkalmi jótékony célú rendezvényeken a rászoruló személyek javára szolgáló anyagi alapok teremtésére használják;

A 67. cikk fogalmazza meg azokat a szabályokat, hogy mely szervezetek vehetik igénybe a vámmentességet.

A 68. cikk (1) bekezdése fogalmazza meg azt a tiltó rendelkezést, amely figyelembevételével kell eljárnia a vámmentességet élvező személynek. Követendő magatartásként a vámhatóság részére történő bejelentési kötelezettség került megfogalmazásra. A bejelentés tartalmát tekintve egyben kijelöli azt a tevékenységet, amely figyelembevételével önkéntes vámfizetési kötelezettség keletkezik. Ezek a következő magatartások:

- kölcsönadás,
- bérbeadás,
- átruházás (ingyenesen vagy visszterhesen)

a 65. cikk (1) bekezdés a) és b) pontján kívüli célra.

Összegzésként megállapítható, hogy az önkéntes jogkövetés magatartási formára vonatkozó eljárási szabályok kerültek megfogalmazásra.

A fentiek figyelembevételével ugyanakkor az a magatartási forma, amikor a vámmentességet élvező személy az átruházási szándékát nem jelenti be a vámhatóságnak, de az átruházással él, a fenti tanácsi rendelet ebben az esetben szankciót nem alkalmaz.

„A 65. cikk (1) bekezdés a) és b) pontján kívüli célra” kifejezésből az a következtetés vonható le, hogy a vámmentességi rendelet nem tiltja azt a cselekményt, amikor a vámmentességet élvező személy a részére beérkezett terméket harmadik személy részére értékesíti, de a befolyó vételárat, a vámmentességet élvező személy alapító okiratában meghatározott közhasznú tevékenységre fordítja. Ebben az esetben nem állapítható meg „a 65. cikk (1) bekezdés a) és b) pontján kívüli célra” történő átruházás.

Amennyiben az illetékes hatóságok által jóváhagyott állami szervezetek, illetve más jótékonyági vagy emberbaráti szervezetek részére beérkezett nem közösségi árukat értékesítik, de annak ellenértékét a rászoruló személyek javára szolgáló anyagi alapok teremtésére használják fel, akkor a vámmentességi feltételek nem sérülnek.

Figyelemmel arra, hogy a jogszabályok által adott lehetőségekkel – eddigi értelmezés alapján – közhasznú szervezetek élhetnek, így az Európai Unió és Magyarország költségvetési bevételeinek biztosítása, valamint a versenysemlegesség megóvása érdekében szükségesnek mutatkozik egyes jogszabályok módosítása. Részben nemzetközi, részben hazai jogszabályokról lehet szó. Magától értetődik, hogy országgyűlési képviselő csak a hazai

jogszabályok vonatkozásában kompetens, ezért indokolásomban csupán megemlítem, hogy meglátásom mely nemzetközi jogszabályt kellene módosítani, természetesen csak azért, hogy ezzel is egyértelműbben követhetővé tegyem a hazai két törvény módosításának szükségességét.

Módosításra szorulna a vámmentességi rendelet 68. cikke oly módon, hogy annak (1) bekezdéséből indokolt lenne törölni az alábbi mondatrészt:

„a 65. cikkben hivatkozott árucikkeket és berendezéseket annak a cikknek az (1) bekezdése a) és b) pontjaiban felsoroltakon kívüli célokra, ”

Tekintettel arra, hogy a vámmentességi rendelet több alkalommal határoz meg elidegenítési, illetve használati korlátozást, ezért indokolt lenne az említett rendeletet módosítása, miszerint önkéntes jogkövetés hiányában a vámhatóság maga állapítja meg a vámot. Jelenleg erre vonatkozóan a vámmentességi rendelet nem fogalmaz meg rendelkezést. Ezért a 69. cikket a következő (4) bekezdéssel kellene kiegészíteni:

(4) Abban az esetben, amikor a vámmentességet élvező szervezet a 68. cikk (1) bekezdésében foglalt illetékes hatóságok előzetes értesítését elmulasztja, az illetékes hatóságok azon a napon megállapított vagy elfogadott vámérték alapján állapítják meg az importvámok megfizetését, amikor a tudomásukra jut.

Meggyőződésem, hogy szerencsés lenne elgondolkozni a nemzetközi szabályok fent vázolt alakításán is, de ez túlmutat egy országgyűlési képviselő hatáskörén. Mindezen előzmények után és alapján válik szükségessé két hazai jogszabályunk, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény, illetve ehhez kapcsolódóan a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosítása, melynek segítségével a nemzetközi jogszabályok átalakítása nélkül is sokat javíthat a jogalkotó a hazánkban kialakult bizonytalan helyzeten.

Figyelemmel arra, hogy az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 155.§ (1) bekezdés rendelkezése szerint az általános forgalmi adót általános esetben a vámhatóság határozattal állapítja meg, és az önkéntes jogkövetés hiányában olyan irányú kötelezettséget a jogszabály nem tartalmaz, miszerint ilyen esetekben az adót is kiszabhatná, indokolt a törvény 155.§-t a javasolt (3) bekezdéssel kiegészíteni.

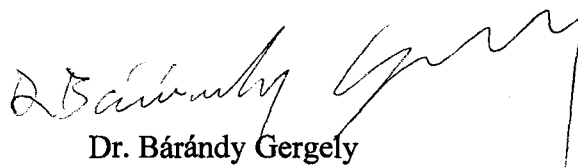
Ugyancsak indokolt a Javaslat 1. § (2) bekezdésében foglalt jogszabály-módosítás is. A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény, általános jelleggel mondja ki, hogy nem kell a környezetvédelmi termékdíjat megfizetni a vámjogszabályok szerint behozatali vámok alól mentesen behozott e törvény hatálya alá tartozó nem közösségi áruk után.

Tekintettel arra, hogy a jogszabály nem rendelkezik utólagos termékdíj fizetési kötelezettségről abban az esetben, amikor a vámmentesség feltételei már nem állnak fenn, ezért ha utólag elő kell írni a vámot, szükségessé válik a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény 4.§ (3) bekezdésének javasolt d) ponttal való kiegészítése.

2. §

Minthogy a törvénymódosítás mindösszesen két bekezdést érint, valamint hatályba léptetése szervezeti átalakítást nem igényel, 15 nap elegendő, hogy a jogalkalmazó felkészüljön a változtatás alkalmazására.

2008. március 17.

Dr. Bárándy Gergely
(MSZP)

országgyűlési képviselő

KÉPVISELŐI ÖNÁLLÓ INDÍTVÁNY

Dr. Szili Katalin asszony részére
Az Országgyűlés elnöke

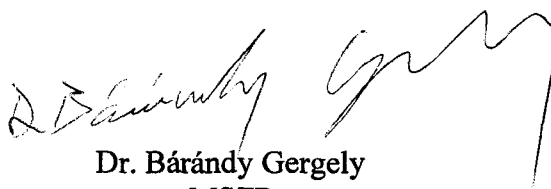
Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 85. § (2) bekezdés d) pontja alapján benyújtom „**az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény, valamint a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról**”szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat indokolását mellékelem.

Budapest, 2008 március 17.

Dr. Bárándy Gergely
MSZP